

متن پرسش

سلام و ادب: شهید مهدی باکری فرمانده جنگ بود، تعداد یاران کم بودند ولی ایشان به عنوان فرمانده بود ایستاد و در آخر شهید شدن. آیا عقلانی نبود ایشان زودتر برمی‌گشتن تا شهید نمیشدن؟ ملاک در این شرایط ها چیست؟ یا زمانی که حضرت امام زمان جنگ حکم صادر کردند آیا بهتر نبود اون افراد تحصیل کرده نمیرفتن تا بعداً از جنگ به جامعه خدمت کنند؟ ملاک چیست؟ و بر همین اساس محمد ابن حنفیه عقلانی فکر کرد گفت من علمم زیاده به مردم حدیث می‌گم دین رو تبلیغ می‌کنم و درخواست امام رو نپذیرفت و به خود امامم گفت نرو. آیا دو دوتا چهار تایی محمد ابن حنفیه درسته یا نه؟ اگه نه میشه گفت نصرت خدا و امام ممکنه عقلانی نباشه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اولاً به این فکر کنید که به تعبیر مقام معظم رهبری شهدا بعد از شهادت‌شان دست‌شان بازتر است و خداوند نیز در همین رابطه در نسبت با شهدا فرمود: «يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ» شهدا به نعمت الهی که همان ولایت الهی باشد، بشارت دادند و خداوند اجر مؤمنین را که در این آیه منظور، شهدا می‌باشند ضایع نمی‌کند یعنی آنان با شهادت خود نتایجی که می‌خواستند و آن نفی حاکمیت ظلم بود را، می‌یابند. ثانیاً: «ملت عشق از همه دینها جداست ** عاشقان را ملت و مذهب خداست». مگر می‌توان کار عشق را به دست عقل داد؟! موفق باشید